

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΗΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ

—
1886

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΝΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΗΛΗΘΕΡΕΙΑΣ

Διά τὸ ἔξωτερον . . Δρ. Ν. 20.
» » ἑσωτερικόν . . » » 15
» τοῦς κκ. Φοιτητάς » « 8.

ΣΥΣΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πινακτῶν
Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Περὶ τῶν κατὰ τὸν μαστὸν νευραλιῶν, κατὰ Terrillon. —
Ἀκαδημία τῆς ἰατρικῆς ἢ ἐν Παρίσις. Δευκωματῖναι μυσικαὶ (Συνέχ.). —
Παρατηρήσεις τινὲς περὶ τῆς ἀρτίως ἐκδοθείσης συγγραφῆς τοῦ ἱατροῦ
Σπυρ. Ι. Κανέλλη, ὑπὸ Ι. Θεοφανίδου (ἐν Ἀγγλίῳ). (Συνέχ.). — Θεραπεία
τῆς ὀξείης δυσπεψτίας. — Θεραπεία τοῦ σφιλικοῦ ἐκιδύματος. — Ἐξομοιώσεις.
— Βιβλ. δελτίον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΑΣΤΟΝ ΝΕΥΡΑΛΓΙΩΝ,

ΚΑΤΑ TERRILLON.

Πλὴν τῶν κατὰ τὸν μαστὸν ὄγκων, ἀναγκαζόμενων εἰς τὸν κύκλον τῆς
χειρουργικῆς καὶ οὐχὶ σπανίως ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν εἰς κίνδυνον ζωῆς
ἐμβλαλλόντων τοῦς πάσχοντάς, παρατηροῦνται κατὰ τὴν μαστικήν χώραν
καὶ ἕτεροι παθήσεις ἡπιώτεροι ἀπὸ τῆς ἀποχῆς τοῦ Astley Cooper
περιγραφόμενοι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν νευραλγία ἢ εδερθεϊτικοὶ ὄγκοι τοῦ
μαστοῦ.

Ἄλλ' ἡ προσωνυμία αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς μίαν νόσον πάντοτε τὴν
αὐτήν, καίτοι δὲ ὁ πόνος ὡς σύμπτωμα κατὰ τὴν πορείαν αὐτῆς πρῶ-
τεύει οὐχ' ἥττον ὁμοῦς ὑπάρχουσιν καὶ ἕτεροι χαρακτηριστεῖς καὶ φαινόμενα

δι' ὧν χαρακτηρίζεται αὕτη και οἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς βάσεις και διὰ τὴν πρόγνωση και διὰ τὴν θεραπείαν. Αἱ πάσχουσαι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς νόσου ἀπαύστως ὑπὸ τῶν πόνων ἐνοχλούμεναι διατελοῦσιν ὑπὸ προκατάληψιν οὐχὶ τόσον ἐνεκὰ τῶν ὑπὸ τῶν ἀλγημάτων ἐνοχλήσεων, ὅσα ὑπὸ τοῦ φόβου τῆς ἀναπτύξεως ὄγκου κατὰ τὸν μαστόν.

Ὁς τύπος τῆς περι ἧς ὁ λόγος νόσου ἔστι τὸ ἐξῆς παράδειγμα νεανίδος ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ Terrillon εἰς τὸ νοσοκομεῖον Charité τῶν Παρισίων.

Ἡ πάσχουσα εἶναι νεανίς 19 εἰδῶν, αἰτιωμένη ἰσχυροῦς πόνους κατὰ τὸν δεξιὸν μαστόν πρὸ δεκαμήνου, ἧτις κατέφυγεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον φοβουμένη τὴν ἀνάπτυξιν ὄγκου. Φέρει ἀμφοτέρους τοὺς μαστοὺς λίαν ἀνεπτυγμένους, τεταμένους, οὐχ' ἥττον δὲ ὁ δεξιὸς φαίνεται ὀγκωδέστερος τοῦ ἀριστεροῦ. Διηγέται ὅτι ἠσθάνετο κατὰ τὸν πάσχοντα μαστόν αἰσθητικὰ πάσσει, σκληρότητος συνεχοῦ, λίαν ὀγκληρόν, ὅπερ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐπιμηνίων ἐπιτείνοντο μετέπιπτεν εἰς πόνον, ἰδίως δὲ οἱ πόνοι ἦτοζ ζωηρότεροι ἐπὶ τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπιμηνίου ῥύσεως, ἐμετριάζοντο δὲ ἀμαίερχομένης ταύτης.

Πλὴν τοῦτου ἡ πάσχουσα αἰτιάται και πειρὰν ἀλγεινῶν ἐστιῶν σταθερωτέρων περι τὴν ἀδένα, ὡς και ἀκτινοβολίας ἀλγεινῆς ἐπινεμομένης ὅτε μὲν τὸν λαϊμόν, ὅτε δὲ τὸν ὄμον ὀπίθεν ὡς τὰ πολλὰ διακλαδίζονται και εἰς τὸν βραχίονα. Διὰ τῆς μετὰ προσοχῆς γενομένης ἐξετάσεως τοῦ μαστοῦ βεβαιούται ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει εἰς αὐτὸν ὄγκος, οὐχ' ἥττον εἰς τὸ ἀφύονον λίπος τὸ ἐπενόθον τὸ δέρμα τῆς χώρας ταύτης γίνονται αἰσθητοὶ βῶλοι μικροί, σκληροί, μαστοειδεῖς, διεσπαρμένοι καὶ ἄπασαν τοῦ μαστοῦ τὴν περιφέρειαν ἀποτελούμενοι ὑπὸ τῶν λοβιδίων τῆς ἀδένης και ἐπώδυνοι τῇ πίεσει. Οὕτε εἰς τὴν μασχάλην οὕτε ἀλλοχούτου τοῦ σώματος ἀνευρέθησαν γάγγλια ἐξωγκωμένα. Ἐκ τῶν προεκτεθέντων τούτων σύμπτωμάτων διεγνώσθη *Νευραλγία τοῦ μαστοῦ*, παρήγγελλθη δὲ ὡς θεραπεία μεθοδικὴ πίεσις μετὰ οὐάτης και κυκλοτεροῦς ἐπίδεσμου περιβάλλοντος ἐντελῶς τὸ δεξιὸν τὸ ὄμακος ἡμιμήριον και τὸν ἀντίστοιχον μαστόν, ἔτω δὲ ἐχυρηγήθη ἡ κινήσις κατὰ τὰ διαλείμματα τῶν ἐπιμηνίων ῥύσεων και πρὸ αὐτῶν καθ' ἕν χρόνον ἐπιτείνονται οἱ πόνοι.

Τὴν νευραλγίαν τοῦ μαστοῦ πρῶτος περιέγραψεν ὁ Astley Cooper ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *εὐερέθιστος ὄγκος τοῦ μαστοῦ* μετ' αὐτὸν ἐπίσης περιέγραψεν τὴν νόσον μετὰ μικρῶν διαφορῶν οἱ Kufz, Velpeau, B. oca: τῷ 1859 ὁ Leffial συνέταξεν ἐνλίτιμον δικτριδὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἔκτοτε δὲ και ἕτεροι μονογραφεῖς ἐδημοσιεύθησαν. Κατὰ τὸν Astley Cooper δύο παρατηροῦνται ποικιλίαι τῆς νόσου, μία ποικιλία καθ' ἣν ἡ νευραλγία ὑπάρχει χωρὶς κριαφανοῦς ὄγκου, και περ' ταύτης κυρίως ὁ λόγος ἐνταῦθα, και ἕτερα ποικιλία καθ' ἣν ἡ νευραλγία ἔχει

ὡς αἰτίαν ὄγκου, ὅστις ὡς τὰ πολλὰ εἶναι μικρὸς, καλοήθης και τοῦ ὀπιού ἡ ἐξαιρέσις ἐπάγεται τὴν ἕκασιν τῆς νευραλγίας.

Αἱ ἀληθεῖς ἢ αὐτοπαθεῖς τοῦ μαστοῦ νευραλγίαι παρουσιάζονται ὑπὸ τρεῖς διαφοροῦς συνθήκας, εἰς τὴν περιγραφὴν δὲ ἐκάστης τῶν τριῶν τούτων τῶν ποικιλιῶν θέλει χρησιμεῖται ὡς τύπος κλινικὴ παρατήρησις.

Εἰς τὴν πρῶτην ποικιλίαν ὑπάγονται αἱ φέρουσαι μαστοὺς σκληροῦς, τεταμένους, σφριγῶντας πάσχουσαι, ὡς τὰ πολλὰ παρατηρεῖται ἡ ποικιλία αὕτη εἰς νεανίδας ἢ νέας γυναίκας πολυάρκους, ὑγιεῖς, ἐνίοτε πασχούσας ἀρθρίτιδα και εὐκόλως ὑποκειμένους εἰς συμφορήσεις ἡ νευραλγία περὰ ταύταις ἐπιτείνεται πρὸ τῶν ἐπιμηνίων και κατὰ ταῦτα, ὡς τεκμύριται ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐκτεθείσης κλινικῆς παρατηρήσεως και ἐκ τῆς ἐπομένης.

Ἡ κυρία Χ... ἡλικίας ἐτῶν 34, πολύταρκος, εὐ ἔχουσα, χωρὶς τέκνων, τακτικῶς και κανονικῶς ἐπιμηνίως καθαρίζομένη, αἰτιάται ἰσχυροῦς πόνους κατὰ τὸν δεξιὸν μαστόν. Ἀπὸ τινῶν ἐτῶν παρατήρησεν ὅτι κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐπιμηνίου ῥύσεως ὁ δεξιὸς μαστός ἐγένετο ὀγκωδέστερος, σκληρότερος, μᾶλλον προέχων και ἐδυσφόρει ἐπὶ τῇ χρήσει τοῦ σθηθόδεσμου, μετ' οὗ πολὺ ἐπῆρχετο ἀληθὴς νευραλγία, διαλείπουσα, μετὰ ἐπώδυνων ἐστιῶν διεσπαρμένων ἐν τῷ μαστῷ καθ' ἃ μέρη διεκρίνοντο βῶλοι μικροί, ἐπώδυνοι τοῖς φαινομένοις τούτοις εἶπετο στενοχωρία λίαν μεγάλη παρατεινομένη κατὰ τὰ διαλείμματα τῶν ἐπιμηνίων ῥύσεων.

Κατὰ τοὺς μᾶλλον ἀλγεινοῦς παροξυσμοῦς παρατηροῦνται τὰ ἐξῆς: ὁ δεξιὸς μαστός ὀγκωδῆς φαίνεται σκληρότερος, μᾶλλον σφριγῶν και μᾶλλον τεταμένος τοῦ ἀριστεροῦ, τοῦ ὅπερ παρεμφέρει πρὸς ἀληθῆ ἐξέσει γεραιν, αἱ ὑποδόρειοι φλέβες εἶναι μᾶλλον κριαφανεῖς διὰ τῆς ψηλαφήσεως ἡ ἀλὴν σκληρύνεται, τείνεται και ἀκίνηται τὸ δέρμα και ὁ ὑποδόρειος κυτταρώδης ἰστός εἶναι ἐσκληρωμένος, ἡ δὲ σκληρίασις αὕτη ἀλίσκεται οὐ μόνον τὴν μαζικὴν χώραν ἀλλὰ και τὴν ὑποκλείδιον ἐπινεμομένη και τὴν βῆσιν τοῦ λαϊμοῦ.

Ἡ ψηλάφησις εἶναι ἐπώδυνος ἰδίως εἰς τρία σημεῖα ὡς τὰ πολλὰ σταθερὰ ἐν πρὸς τὰ ἔξω τοῦ μαστοῦ ἀλλὰ και λίαν ἐγγύς αὐτοῦ, πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν μέρος περὰ τὴν μασχάλην δεύτερον ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ μαστοῦ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν αὐτοῦ τμήμα, ἐνθα εἶναι αἰσθητὸς κριαφανὴς ὄγκος ἀλλ' οὐχὶ κινήτος, συγέμενος μετὰ τοῦ μαστοῦ και μόνον ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ γνωρίζομενος, ἐπίσης παρατηροῦνται πολλοὶ μικροὶ βῶλοι διεσπαρμένοι εἰς τὸν μαστόν, εὐκρίστοι ἀλλὰ πολλῶ ἥττον τοῦ πρώτου ἀλγεινοῦ τρίτον τέλος ἐπώδυνον σημεῖον παρατηρεῖται ἐμπρὸς κατὰ τὸ στέρνον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ περὰ τὸν μαστόν. Ἀπὸ τῶν ἀλγεινῶν τούτων ἐστιῶν ὡς ἀπὸ κέντρου ἀκτινοβολοῦσι πόνοι διαλείποντες πρὸς τὸν ὄμον, τὴν βῆσιν τοῦ λαϊμοῦ, τὴν μασχάλην και τὸν βραχίονα.

Τὰ φαινόμενα ταύτα τῆς συμφορήσεως διαρκοῦσιν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας καὶ δὴ κατὰ τὴν ἐπιμήνιον ῥύσιν, εἰτὲ δὲ παύονται ἐγκατάλιμπά- νοντα ἀποθημαλίαν ὀχληρῶν ἀλλ' ἤττον ἀλγεῖνόν· οἱ πόνοι ἐπιτείνονται καὶ ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ πίεσει, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ αἱ τὰ χεῖρι βαρομετρικῶς μεταλλάξαι μεγάλως ἐπιδρῶσιν εἰς τοὺς παροξυσμοὺς τῶν πόνων.

Μετὰ πολὺμηνον διάρκειαν τῶν πόνων μετὰ ποικίλων ἐπιτάσεων ἢ πάσχουσα ἀνεκούφισθη τῇ χρήσῃ βδελλῶν, πίεσις δὲν ἐφηρμόσθη, ἐγένετο ὅμως χρήσις ἐλαστικῶς περιωρακίου καταλλήλως πιέζοντος καὶ ὑποστη- ρίζοντος τὸν μαστόν. Ἐχορηγήθη δὲ συγχρόνως τῇ πασχούσῃ ἰτευλικὸν νάτριον ἕνεκα καταφινῶν βρουατικῶν φαινομένων. Διὰ τῆς Θεραπείας ταύτης ἀγωγῆς οἱ πόνοι ἐπαισθητῶς ἠλαττώθησαν καὶ ἡ νευραλγικὴ καὶ τάσταις οὐτωδῶς ἐβελτιώθη, τοῦθ' ὅπερ τὰ μάλιστα συνετέλεσεν εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς πασχούσης φρονούσης ὅτι πάσχει βαρεῖαν νόσον, κέρκι- νον ἢ τι τοιοῦτον.

Εἰς τὴν δευτέραν ποικίλῃν ὑπάγοντι αἱ πάσχουσαι αἱ φέρουσαι μὰ στοὺς ὀγκώδεις, λίαν προϊόντας τοῦ ὕψους, κρέμαμένους ὡσεὶ μισχω- τοὺς, ἀλγεῖνούς καὶ ὑποκειμένους εἰς συμφορήσεις· ἔστω ὡς τύπος ἡ ἐξῆς παρατήρησις.

Ἡ κυρία Χ... ἡλικίης ἐτῶν 52, ἀναστήματος μικροῦ, πολὺπαρῆς, εὖ ἔχουσα καὶ μήτηρ πολλῶν τέκνων ἕνεκα ἀπάντα ἐθλόχευε, φέρει τοὺς μαστοὺς ὀγκώδεις, κρεμαμένους, ὡσεὶ ἀποκεχωρισμένους τοῦ σώματος, μέχρι δὲ τῆς ἡλικίας τῶν 49 ἐτῶν ἔφερε στήθοδέσμον, τῷ καιρῷ δ' ἐκβένω- εἶτε διότι μικρὸν ἐπεμελεῖτο· ἑαυτήν, εἶτε διότι ἐδυσαρδῆε ὑπὸ τὸν στή- θοδέσμον ἐγκατέλιπεν αὐτόν· μετὰ τινὰς μῆνας ἤρξατο αἰσθανομένη πό- νους ὀλίγον ἰσχυροῦς, διαλείποντας εἰς ἀμφοτέρους τοὺς μαστοὺς, μετ' οὗ πολὺ οἱ πόνοι ἐγένοντο ἰσχυρότεροι καὶ σταθερώτεροι ἐπὶ τὰ κέρκτερα, ἕνα δὲ καὶ ὁ μαστὸς σκληρότερος, ὀγκωδέστερος, μῆλλον ἐπώδυνος ἐπὶ τῇ ἐπιθλίψει, ἔτι δὲ παρετήρησε καὶ παροξυσμοὺς πόνων συμπιπτοντας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιμηνίου ῥύσεως, ἥτις ὅμως εἶχε παύσει.

Ὁ ἰατρὸς τῆς πάσχούσης διαγνώσας ὄγκον κερκινώδη παρέπεμφεν αὐ- τὴν εἰς τὸν Terrillon πρὸς ἐξαιρέσιν τοῦ ὄγκου. Ὁ χειρουργὸς ὅμως αὐτὸς διὰ μεθοδικῆς καὶ προσεκτικῆς ἐξετάσεως πείσθηκε ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τινος τοιοῦτου κηθούχου τὴν πάσχουσαν καὶ ὑπέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν διὰ τῆς πίεσεως θεράπειαν δι' οὐχίας καὶ κυκλοτεροῦς ἐν φλανέλλῃς ἐπι- δέσμον.

Μετ' οὗ πολὺ τῇ θεραπείᾳ ταύτῃ ἡ σκληρίασις διελύθη συγχρόνως δὲ καὶ οἱ πόνοι, εἰς τὸτε δὲ διὰ στήθοδέσμου μεθοδικῶς καὶ διαρκῶς ὑπο- στηρίζοντος ἀμφοτέρους τοὺς μαστοὺς ἡ γυνὴ αὕτη ἔχει λίαν καλῶς.

(ἀκολουθεῖ) Γ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

(Συνεδρίασις τῆς 19 Ἰανουαρίου).

Πτωματῆνας καὶ μικρόβια.

(Συνέχεια. σελ. 195).

ΡΙΣΤΕΡ. — ... ἀντὶ γὰρ ἴσται τὸ προϊόν ὄργανισμοῦ ἐλαττωματικοῦ εἰς τὰς λειτουργίας τῆς θέρψεως αὐτοῦ—αὐξήσιν ὑπέμετρον ἢ διαταραγμένην— εἶναι τὸ προϊόν σπόρου (οὗ ὑποτίθεται ἡ κρούπαρις καὶ τὸν ὄσπον θεωροῦσιν ὡς κεκοιμημένον). Αἱ ὑποθέσεις αὗται προϋποθέτουσι πάντοτε τὴν ἐνεργητικότητά τοῦ ὄργανισμοῦ, καὶ κατὰ μὲν τὸ δόγμα τῶν μικροβίων ἀντίστανται ὁ ὄργανισμὸς ἕως ἂν νικᾶται ὑπὸ τοῦ μικρο- βιακοῦ σπόρου, κατὰ δὲ τὸ δόγμα τῶν ἀρχαίων ὁ ὄργανισμὸς ἕνεκα δια- στροφῆς τῆς ζωτικότητος τοῦ ὄσπου γεννᾷ ἀλλοίωσιν χαρακτηριζομένην διὰ προϊόντος ἀπεικονισμοῦ.

Ὁ σπόρος! Παραδέχονται τὸν ἀβληχρὸν, ἀγνωστον, ἀόρατον ἀναπό- δεικτον σπόρον τῆς ὄστεομυελίτιδος. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρχαία ἰατρικὴ μετε- χειρίζετο τὴν λέξιν ταύτην (τότε δὲ ἔσκηπτον αὐτὴν ὡς στερουμένην ἀκοιθείας)· καὶ κατ' ἐκείνην ὑπῆρχε τὸ σπέρμα τῆς ἀρθρίτιδος, τοῦ καρ- κίνου, παράγματι δὲ κατὰ περίοδόν τινα τοῦ βίου τοῦ διαθεσιακοῦ ἀναφάνεται ἡ λειτουργικὴ διαταραχὴ, τὸ νοσηρὸν προϊόν τῆς ἀρθρίτιδος καὶ τοῦ καρ- κίνου, ἀλλὰ δὲν εἶναι σπόρος, σπέρμα κατὰ τὴν αὐστηρὰν τῆς λέξεως ἔννοιαν, εἶναι ὀλόκληρος ὁ ὄργανισμὸς, ὅστις ἐσχλημάτισε τὸν ἀρθρτικὸν ὄγκον διὰ τοῦ οὐρικοῦ νατρίου, ἢ τὸν καρκινώδη ὄγκον διὰ μεγάλων κυτ- τάρων συνηνωμένων καθ' ὀρισμένην τάξιν. Τοῦταυτὸ λοιπὸν συμβαίνει καὶ κατὰ τὴν πνευμονίαν καὶ τὴν ὄστεομυελίτιδα, αἵτινες ἐπίσης ὡς καὶ ἡ ἀρθρίτις καὶ ὁ καρκίνος δὲν εἶναι παραπαιτικαὶ νόσοι.

Ἦδη φέρ' ἴδωμεν περὶ τοῦ μεταμειομορφωμένου μικροβίου· ὁ Lefort ἀφη- γήθη τὰ ὀλέθρια περιστατικὰ τοῦ ἐπιλοχείου πυρετοῦ, ὃν τὸ πρῶτον ἦτο ἐπὶ γυναικῆς πάσχούσης συριγγώδη πύησιν τοῦ μηροῦ, τὸ συριγγίον πιθι- νῶς ἦτο ἀπότοκον νόσου τοῦ ὄσπου καὶ προὑπήρχε πρὸ δεκα καὶ δικτῶ μηνῶν ἡ γυνὴ λοιπὸν αὕτη παρήγαγε πῦον μετὰ τοῦ πυογόνου μικρο- βίου αὐτοῦ χωρὶς βλάβης τῆς ὑγείας αὐτῆς ἢ ἄλλων, ἀλλ' ἀέφνης ὑπὸ τὴν ἀρσῆν τῆς ἰδαιτέρας φυσιολογικῆς ταύτης καταστάσεως, τῆς οὕτω δὴ ἐπιλοχείου καλουμένης, ἡ γυνὴ παράγει πῦον ὅπερ μολύνει καὶ φο- νεύει αὐτήν, ἐκ ταύτης δὲ ἀπαρχόμενον μολύνει καὶ φονεύει ἐπίσης καὶ ἑτέρας γυναῖκας· τὸ μικρόβιον μετεμορφώθη.

Ἡ ἐπιλόχειος κατάστασις εἶναι εἰδικὴ κατάστασις εἰς τὰ ὄρια τῆς νό- σου κειμένη, χαρακτηριζομένη δὲ πλὴν ἄλλων καὶ ὑπὸ λευκοκυτώσεως,

ἧτις προδιατίθουσιν τὴν λεγὼν εἰς πύησιν, τῶν λευκοκύτων τοῦ αἵματος κύττης γιγνομένων λευκοκύτων τοῦ πύου δι' ἀπλῆς διαστροφῆς τῶν λειτουργιῶν τῆς ζωῆς.

Διὰ τὴν εἰδικὴν τῆς γυναικὸς ταύτης περίπτωσιν παραδεκτέον κατὰ τὸ μικροβικὸν δόγμα, ἢ ὅτι τὸ πῶν τῆς ἀρχικῆς πυήσεως μετέβαλε φύσιν, ἢ ὅτι ἐπηρεασμένη νέον ἱκανὸν νὰ μολύνῃ τὴν πρώτην γυναῖκα καὶ τὰς ἐπομένους· ἀλλ' εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὑποθέσεις δεόν νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ζωτικότητα τοῦ ὄργανισμοῦ, διότι καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι τὸ πῶν τοῦ μηροῦ τυχαίως μετεδόθη ἐν τῷ κόλπῳ, δεόν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι προσεκτῆσάτο ἐν αὐτῷ νέαν ιδιότητα (ἀλλαγὴ θέσεως ἀνατομικῆς ἐπαγομένη ἀλλαγὴν φύσεως!) διότι τὸ πῶν τοῦτο προὐκάλεσε πυρετὸν πυήσεως, διότι ἀντὶ νόσου ἐπὶ δέκα καὶ δεκά μῆνας παραμεινάσης τοπικῆς παρήγαγε νόσον γενικὴν, ἀντὶ νόσου συμβεβηκυμένης μέχρι τινὸς μετὰ τῆς υγιείας προὐκάλεσε θανατώδη νόσον.

Εἰς ἀμφοτέρας ταύτας τὰς καταστάσεις ὑπάρχει κοινὸς σύνδεσμος, ἢ πύησις — πύησις προκληθεῖσα ὑπὸ μικροβίου. — Λοιπὸν ἢ τὸ μικροβίον παρέμεινε τὸ αὐτὸ — καὶ τότε διατί ἐφόνησε τὴν γυναῖκα ἧτις ἔφερεν αὐτὸ ἐπὶ μακρὸν χρόνον χωρὶς κινδύνου τῆς ζωῆς αὐτῆς; — ἢ, ἐπειδὴ ἐφόνησεν αὐτὴν, μετεμορφώθη. Πάντα ταῦτα ἐδημιούργησεν ὁ ὄργανισμὸς, τὸ μικροβίον ἦτο ἔγερμα, ἢ ἐμφάνισις αὐτοῦ τυχαία, ἦτο προϊὼν τοῦ ὄργανισμοῦ ἐν εἰδικῇ καταστάσει ζωτικότητος τῇ ἐπιλογεῖται.

Περαιῶν μνημονεύω ἐπίσης καὶ τῆς μικροβιακῆς ταύτης ὑποθέσεως ὅτι κατέχομεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἀγαθὰ καὶ πονηρὰ μικροβία, μικροβία παράγοντα τὸ ἀγαθὸν καὶ ἕτερα τὸ κακόν, μικροβία παράγοντα τὴν υγιείαν καὶ ἕτερα τὴν νόσον, μικροβία υγιεινὸνα καὶ μικροβία νοσογόννα, ἐπανερχόμεθα δηλονότι εἰς τὰ ἱπποκρατικὰ δόγματα.

Διατί; τίνι τρόπῳ; διὰ τίνος συγκυρίας; μικροβία τινα ἐν τῷ σιέλῳ οὐδὲν παράγουσιν (ἢ ἴσως προκαλοῦσιν εὐεργετικὰς ζυμώσεις), πάντοτε ὁμοῦ εἶναι ἀθάνα — ἐνῶ εἰς τοὺς πνεύμονας δὲν εἶναι ἀθάνα, προκαλοῦσι τὴν πνευμονίαν! — Οὕτω λοιπὸν ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν πλάνην τῆς ἐδρας τοῦ Boerhaave!

Ἀλλὰ τίνι τρόπῳ καὶ διατί μεταλλάσσουσιν ἔδραν; Καὶ τίνι τρόπῳ μεταλλάσσοντα ἔδραν μεταβάλλουσιν ιδιότητα; — Τάχα τὸ ψυχοῦς ἐξεδίωξεν αὐτὰ τοῦ στόματος καὶ ἐπροίκισεν αὐτὰ διὰ νέων καὶ μολυσματικῶν ιδιοτήτων;

Πόσαι ὑποθέσεις, πόσον σκότος, πόσαι ἀναλήθειαι! καὶ πάντα ταῦτα ἔπως ἀρνηθῶσι τὸ αὐτόματον τοῦ ὄργανισμοῦ!

COHNIL. — Δὲν προεθέμην νὰ λάβω τὸν λόγον διὸ δὲν παρουσιάζομαι παρεσκευασμένος· ἐπειδὴ δὲ φαίνεται μοι ἀδύνατον νὰ ἀφήσω χωρὶς

παρατηρήσεων τὰς ὑπὸ τοῦ PUIOT ἐκτεθείκας ιδέας, ἀναλόγως ταύτας κατὰ τάξιν.

Καίτοι εἶμαι πεπεισμένος, περὶ τοῦ μέρους ὑπερλαμβάνουσιν οἱ μικροοργανισμοὶ εἰς τὰς μολυσματικὰς νόσους; οὐχ' ἦτον οὐδόλως ἀρνούμαι τὴν δρᾶσιν τοῦ μέσου ἐν ᾧ ἀναπτύσσονται τὰ βακτηρίδια, καθότι πρέπει βεβηλῶς νὰ εἴρωσιν ἔδραν; ἠτοιμασμένον διὰ τὴν γονιμοποίησιν αὐτῶν, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ τὴν παθολογικὴν προδιάθεσιν. Ὁρεῖλομεν ἐπίσης νὰ μὴ παρεκλιθῶμεν τὴν δρᾶσιν τῶν αἰτίων ἅτινα γίνονται ἡμῖν γνωστὰ ὑπὸ τῆς παρατηρήσεως, ὑπὸ τῆς ἀρχιοτέρης ἰατρικῆς, καὶ τῶν ὁποίων ἢ δρᾶσις εἶναι ἀναμφίρητος, ὡς ἡ τοῦ ψύχους ἐν ἀρχῇ τῶν πολλῶν πνευμονιῶν ὁ PUIOT ἔλαβεν ὡς παράδειγμα τὴν πνευμονίαν καὶ κατέδειξε τὴν δρᾶσιν τοῦ ψύχους εἰς τὴν νόσον ταύτην ἀντιτίκτων αὐτὴν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν βακτηριδίων.

Βεβαίως τὸ ψυχοῦς αἰτιατῆται τὴν νόσον, ἀλλ' εἶναι γενικὸν αἷτιον ὅπερ παρεκτρέφεται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν πολλῶν ἄλλων νόσων, ὡς τοῦ βρουχτισμοῦ, τῆς ἀπλῆς βρογχίτιδος, τῆς κορύζης; κ.λ., ἐνῶ τὰ εἰδικὰ βακτηρίδια τῆς πνευμονίας δίδουσιν αὐτῇ τὸν εἰδικὸν αὐτῆς χαρακτήρα.

Ἡ πνευμονία, ἣν ὁ PUIOT ἐπικαλεῖται ὡς παράδειγμα, παρουσιάζει μεγάλην ποικιλίαν εἰς τὴν βαρύτητα αὐτῆς, εἰς παῖδα ἢ νέον ἄνθρωπον χωρὶς ὄργανισμοῦ τινος ἐλαττώματος συνήθως εἶναι χωρὶς βαρύτητος, τοῦ νεανιστοῦ δὲ ἀποσπᾷται ὡς τὰ πολλὰ θανατώδης εἰς ἐξησθενημένους ἢ γέροντας, ἢ παιδικὰ τοῦ ἐλάφους σημαίνει τὴν μάλλον ἢ ἦτον μεγαλύτεραν τῆς νόσου βαρύτητα· ἀλλ' εἰς τινὰς μὲν τῶν ἀρρώστων τούτων ἢ εὐρωμεν βακτηρίδια, εἰς ἄλλους δὲ οὐχί; Ὅχι. Ἄπαντες οἱ πνευμονιῶνες, εἴτε παῖδες, εἴτε γέροντες εἶναι, εἴτε ὀξεῖαν πρωτοπαθῆ εἴτε δευτεροπαθῆ ἀπὸ διφθερίτιδος ἢ ἀπὸ φυματιωδῶν ἐστιῶν πνευμονία πάσχουσιν, ἅπαντες οὗτοι φέρουσι μέγα πλῆθος βακτηριδίων τῆς πνευμονίας, τὰ δὲ βακτηρίδια ταῦτα ἀποτελοῦσι τὸ στοιχεῖον ὅπερ δίδει εἰς τὴν φλεγμονὴν τοῦ πνεύμονος; τὸν εἰδικὸν αὐτῆς χαρακτήρα; ἢ ἔκτασις ὁμοῦ τῆς παθώσεως; ἢ βαρύτης αὐτῆς, ἢ ἐπιπέδησις αὐτῆς εἰς ἀμφοτέρους τοῦ πνεύμονος, τοὺς ὑπεζωκώτας, τὸ περικάρδιον ποικίλουσιν ἀναλόγως τῶν ἀπὸ τοῦ πάσχοντος συνθηκῶν, τῶν περιπτώσεων ἐν αἷς διακρίθεται.

Ὅθ' εἴπωμεν ὅτι ὑπάρχει πνευμονία μολυσματικὴ καὶ πνευμονία μὴ μολυσματικὴ; βεβαίως ὄχι· διότι εἰς ἀπάσας ὑπάρχουσι τὰ βακτηρίδια τῆς πνευμονίας, ἀν δὲ τινὰς πνευμονία εἶναι μάλλον βαρεῖται ἄλλων τοῦτο δρᾶσται εἰς προσωπικὰ συνθήκας, καθότι ὁ μὲν παρέχει μέσον μάλλον εὐλοκῶν ἑτέρου εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν βακτηριδίων ταύτων, ὁ δὲ παρουσιάζει μάλλον ἢ ἦτον μεγαλύτεραν ἀντίστασιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν.

Θὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ πνευμονία εἶναι ἐπίσης νόσος μολυσματικὴ ὡς ἡ εὐλογία, ἡ δσπρακία κλ., νόσοι αἵτινες εἶναι μᾶλλον ἐλαφραὶ καὶ μᾶλλον βαρεῖαι; καὶ ὅμως δὲν διακρίνεται ἡ δσπρακία καὶ τὸ λείριον εἰς μολυσματικὰς καὶ μὴ, ἀλλ' εἶναι πάντοτε νόσοι μολυσματικαὶ ὡς ἡ βραχύντης εἶναι διάφορος ἀναλόγως τῶν πασχόντων, ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν τῶν ἐπιδημιῶν κλ.

Τὰ βακτηρίδια τῆς πνευμονίας, ἔχουσι σχῆμα δόρατος καὶ χαρακτηριστικὰ περιβλήματα, εἴτε εἶναι τὸ μικρόβιον τοῦ Friedlander εἴτε τὸ τοῦ Talamon ἢ τοῦ Passol, τὰ τῶν τελευταίων τούτων, αἵτινα φονεύουσι τοὺς κοκίλους ζῶσιν ἐν φυσικῇ καταστάσει εἰς τὸν σίελον τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἀνθίσταται εἰς αὐτὰ εὐ ἔχων, τοὐναντίον δὲ ταῦτα καταλαμβάνουσι τὰς ἀναπνευστικὰς ὁδοὺς συνεπείᾳ ἐξαντλήσεώς τινος τοῦ ὄργανισμοῦ καὶ δὴ συνεπείᾳ ψύξεως, ἥτις εἶναι αἰτία γενικῆ, ἢ δὲ δράσις τῶν βακτηριδίων τῆς πνευμονίας δίδουσι εἰς τὴν νόσον ταύτην τοῦ ἴδιους αὐτὰ κλινικοὺς καὶ ἀνατομοπαθολογικοὺς χαρακτήρας.

Τὸ δεύτερον ὑπὸ τοῦ Pólar παράδειγμα εἶναι τὸ τῆς ἐνδοκαρδίτιδος ἐπὶ ἐλκώδους ἐνδοκαρδίτιδος ὑπάρχει πάντοτε εἰς τὰ μαλθακὰ καὶ πολτώδη βλαστήματα τὰ γενιόμενα ἐπὶ τῶν ἡλαιομένων βαλβίδων μέγα πλῆθος μικροοργανισμῶν. Διὰ τί δ' ἐντοπισμὸς οὗτος; Διὰ τί τὰ βακτηρίδια ταῦτα ἐντοπίζονται ἀκριβῶς εἰς μέρος ὁπόθεν ἐκ τῶν πρυτέρων τὸ ρεῦμα τοῦ αἵματος ἢ ταχύτης τῆς κινήσεως τοῦ αἵματος ὀλεῖ ἀποσάρωσι καὶ ἐμποδίζεται τὸν ἐντοπισμὸν αὐτῶν; Πόθεν προέρχονται τὰ βακτηρίδια ταῦτα;

Βέβαιον εἶναι ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀνκμψίλεκτον.

Ὅπως δ' ἐξηγήσωμεν αὐτὸ ἔτιω ἀπλῆ τι; περίπτωσις, τραῦμα, χειρουργικὴ πυκιμία ἢ ἐπιλόχειος πυκιμία. Μικροοργανισμοί, στρεπτόκοκκοι τῆς πυήσεως παρατηροῦνται εἰς πολὺ πλῆθος ἐν τῷ τοπικῷ τραύματι, ἐκεῖθεν δὲ μεταβαίνουσι διὰ τῶν τριχοειδῶν ἢ τῶν λυμφατικῶν ἀγγείων εἰς τὸ πλάσμα τοῦ αἵματος, εἰσέρχονται εἰς τὴν γενικὴν κυκλοφορίαν καὶ εἰς τὴν καρδίαν, ἐπίσχονται δὲ εἰς τινὰ τῶν ὀργάνων σημεῖα εἶναι ἢ κυκλοφορία εἶναι βραδεῖα καὶ προκαλοῦσιν ἀποστήματα, συγχρόνως ὅμως ἐνίοτε προσκολλῶνται ἐπὶ τῶν ἄορτικῶν ἢ τῶν κολποκοιλιακῶν βαλβίδων καὶ ἀπεργάζονται τὰ βλαστήματα τῆς ἐνδοκαρδίτιδος. Τὸν ἐντοπισμὸν τοῦτον θεωρεῖ ὁ Pólar δυνητόν, καὶ ὅμως ὅσα ἐπεκαλέσθη ὁ Pólar ἐπιχειρήματα ὅπως καταδείξῃ τὸ ἀδύνατον τοῦ ἐντοπισμοῦ τῶν μικροοργανισμῶν εἰς τὰς βαλβίδας συμβαίνουσιν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ πρᾶγματος ἢ δὲ πρόστριψις τῶν ὀμῶν τῆ βαλβίδι χωρῶν ἀποτελεῖ δι' αὐτὴν ἀσθενὲς σημεῖον, εἶναι δὲ γνωστὸν ἀφ' ἑτέρου ὅτι εἰς ἀπάσας τὰς βακτηριδιώδεις νόσους οἱ μικροοργανισμοὶ προσκολλῶνται ἰδίᾳ εἰς μέρος

προδιατεθημένον διὰ τὸν ἐντοπισμὸν αὐτῶν ὑπὸ τραυματισμοῦ, πρὸς πρᾶξιν ἐξήτης ἀλλοιώσεως.

VERNEUIL. — Εἶναι τὸ locus minoris resistentiae. (ἐκολουθεῖ)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ
ἐπὶ τῆς ἀριτίως ἐκδοθείσης συγγραφῆς τοῦ ἱατροῦ
Σπυρίδωνος Ι. Κανέλλη.

ὑπὸ Ι. ΓΕΩΦΑΝΙΔΟΥ (ἐν Ἀγρινίῳ).

(Συνέχεια. ὄρα σελ. 201).

Ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ ἐκτίθενται αἱ ἐνυπάρχουσαι σχέσεις μεταξὺ πνευμονικῆς φθίσεως καὶ ἐτέρων νόσων, ὡς τῆς χοιραδώσεως, τοῦ διαβήτου, τοῦ οἰνοπνευματισμοῦ, τῆς σφίλιδος, τοῦ τυροειδοῦς πυρετοῦ, τῆς ἰλαρίας, τοῦ κοκκύτου, τῆς γρίπης, τῆς βρογχίτιδος, πνευρίτιδος, αἱμοπτύσεως καὶ πτενώσεως τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίδος, ἀπασάν τούτων θεωρηθεισῶν προδιθετικῶν αἰτιῶν πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς πνευμονικῆς φθίσεως. Ἄπορον δὲ φαίνεται ἡμῖν διατί δὲν σημειοῦται καὶ ἡ πνευμονία, καὶ ἰδίως ἡ λεγομένη καταρροϊκὴ ἢ τοσοῦτον πάσης ἄλλης φλογιστικῆς νόσου τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ἐπιδρῶσα, ὡς ὀφείμεθα, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πνευμονικῆς φθίσεως.

Ἡ χοιραδῶσις ἐκπαλαὶ μέχρι σήμερον θεωρήθη ἡ ἰσχυρότερα τῶν προδιθετικῶν αἰτιῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πνευμονικῆς φθίσεως. Ἦμερς δὲ νομίζομεν ὅτι δὲν ἀπομακρυνόμεθα τῆς ἀληθείας, διασχυρίζομενοι, ὅτι εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἡ χοιραδῶσις δέον νὰ θεωρηθῇ ὀχι ἀπλῶς προδιθετικὴ, ἀλλὰ καθ' αὐτὸ παραγωγικὴ αἰτία διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους: 1. — διότι, ἐάν ὡς εἶναι ἀποδεδειγμένον, ἵνα προκληθῇ ἀνάπτυξις φυματίων, δέον νὰ ἐπέλθῃ μόλυνσις ἐξ ὕλης ἐρεθιστικῆς προερχομένης ἐκ μαζῶν ἢ ἐστιῶν τυροειδῶν. 2. — ἐάν, ὡς εἶναι ὡσαύτως βέβαιον, τὰ φυματῖα πάντη εἶναι πρωτογενῆ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ ἀπότοκα φλογιστικῆς ἐπεξεργασίας, ἀποληγοῦσης εἰς ἐξίδρωμα, ταχέως τυροειδῶς ἐκφυλιζόμενον, γεννῶνται δὲ ἐκ μόλυνσεως μορίων ὕλης προερχομένης ἐκ τυροειδοῦς ἐστίας, ἥτις ἀπορροαμένη ὑπὸ τῶν λυμφατικῶν ἀγγείων μεταφέρεται εἰς τε ἄλλα ὄργανα καὶ τοὺς πνεύμονας πρὸ πάντων, ὕλης, ἥς τὸ περιεχόμενον, στερεὸν καὶ ὑγρὸν, κέκτηται τὴν αὐτὴν μολυστικὴν δύναμιν καὶ 3. — ἐάν, ὡς εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβήτησεως, αἱ αὐτομάτως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῆς χοιραδώσεως, ἢ δι' ἀνάξιον λόγου ἐξωτερικὸν ἐρε-

Οισμῶν, γινώμεναι φλεγμοναί συνηθέστερον μὲν τῶν ἐξωτερικῶν λυμφα-
 τικῶν ἀδένων, σπικνωτέρον δὲ τῶν ἐσωτερικῶν, ἐκδηλοῦνται διὰ μεγάλης
 κυτταροπλασίας, ὀλίγοι διακρούσεις, καὶ ταχέως δεικνυούσης τὰ σημεῖα
 τῆς ἀποτυρώσεως· τὴν ὕλην δὲ τῶν τοιαύτων τυροειδῶν ἐστιῶν ἀπορρο-
 φωμέων ἢ λυμφατικῆ κυκλοφορίας φέρει πρὸς τοὺς πνεύμονας, γενώτων
 οὕτω φυμάτι· τί ἐμποδίζει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ παραδεχθῶμεν
 τὴν χοιράδωσιν ὡς ἀμεσον αἰτίαν τῆς πνευμονικῆς φθίσεως, καὶ οὐχὶ ἀ-
 πλῶς ὡς ἔμμεσον ἢ προδιαθετικὴν;

Ὅταν ἢ χοιράδωσις καθ' ἑμᾶς εἰς ἕνας μὲν τῶν περιτάσεων αἱ φλεγ-
 μοναί τῶν ἀδένων γενῶσι κυτταροπλασίαν, μελισταμένην ταχέως εἰς τυ-
 ροειδῆ ἐκφύλισην, εἶναι παράγωγον τῆς πνευμονικῆς φθίσεως, εἰς ἕνας δὲ
 τοιαύτη ἐκφύλισην δὲν συμβαίνει, δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς ἰσχυρὰ προδιαθε-
 τικὴ αἰτία, διὰ τῆς λόγον ὅτι εἶναι δυσκρασία, πιθανώτατα πηγάζουσα
 ἐκ παρὰ φύσιν ἱστολογικῆς ὕψης τῶν αἰμοποιητικῶν ὀργάνων, καὶ ἰδίως
 τῶν λεμφικῶν ἀδένων, καὶ συνεπῶς νόσος διαφθείρουσα οὐσιωδῶς τὴν αἱ-
 ματοποίησιν, καὶ ἐν γένει τοὺς χυμοὺς τοῦ ὀργανισμοῦ, ὅπως καὶ πάσα
 ἄλλη δυσκρασία, οἷον ἢ σύφιλις, ἢ διαβήτης, ἢ ὁ οἰνοπνευματισμὸς.

Ἡ τοιαύτη δὲ προδιάθεσις πρὸς ἀνάπτυξιν πνευμονικῆς φθίσεως ἐν μὲν
 τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ἐκδηλοῦται ὑπὸ χοιραδικῶν νόσων ἰδίως τῶν λεμφι-
 κῶν ἀδένων, ἐν δὲ τῇ νεανικῇ καὶ τῇ ἀνδρικῇ, ὅταν τοιαῦται νόσοι δὲν
 παρατηρῶνται, διὰ τῆς λεγομένης ἰδιοσυστασίας, συνισταμένης κυρίως
 εἰς ὀργανισμὸν ἢ κρᾶσιν ἀδύνατον, φιλάσθενον, μετ' ἐμφανίσεως βινικῶν
 ἐπιπτώσεων, κρᾶσιν, ὅτε μὲν κληρονομικῆν, ὅτε δ' ἐπίκτητον, ἐνεκ
 πλημμελοῦς θρέψεως, πλημμελοῦς ἀέρος, ἐπαγγελμάτων τινῶν, εἰς ἀνε-
 πκρῆ ἀνάπτυξιν τοῦ μυϊκοῦ συστήματος καὶ τοῦ λεπιδίου στρώματος,
 καὶ ἰδίως τοῦ θώρακος, τοῦ οὕτω δὴ παραλυτικοῦ κληθέντος, καὶ εἰς
 μεγάλην ἐρεθιστικότητα (excitabilitas), ἐξ ἧς τᾶσι· πρὸς βρογχίτιδας,
 πλευρίτιδας, ἢ καὶ πνευμονίας, καὶ βροπὴν ὠταύτως πρὸς σχηματικὸν ἐξί-
 δρωμάτων, ταχέως μεταμρφουμένων τυροειδῶς.

Εἰς άτομα προεπιπέποντα τὴν προδιάθεσιν ταύτην, ὅταν προσβληθῶσιν
 ἐκ βρογχίτιδος προερχομένης ἐξ ἰλαρῆς ἢ κοκκίτου, ἢ βαδύτερον καὶ ἐκ
 τῆς συνήθους καταρροϊκῆς, καὶ ταύτης ἀμελήνωσι, παρατηρεῖται πάντοτε
 τᾶσι τις πρὸς ἀνάπτυξιν τυροειδοῦς ἐξιδρώματος, ἢ καὶ φυματίων ἐν τῷ
 βλενοθυμένῳ ἰδίως τῶν μικρῶν βρόγχων τῶν ἀποληγόντων εἰς τὰς πνευ-
 μονικὰς κυψελίδας, ὧν ἀποτυνθιζομένων, παρατηροῦνται εὐρετικὰ ἐξελκώ-
 σεις κατὰ τὴν θέσιν αὐτῶν, ὃ δὲ περιβάλλοντος τοὺς βρόγχους, καὶ αὐτὸς
 ὃ ἐν τῷ μεταξὺ τῶν πνευμονικῶν κυψελίδων συνδετικῶς ἱστός περιέχου-
 σιν ὠσαύτως φυμάτια.

Ἐάν ἢ γνώμη τοῦ Virchow, ἣν ἔπας σχεδὸν ὃ ἐπιτημονικὸς κόσμος
 παρεδέχθη, ὅτι αἱ ἀνευρισκόμεναι εἰς τοὺς πνεύμονας τυροειδεῖς μάζαι

προέρχονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ νόσου φλογιστικῆς τῶν πνευμόνων, καὶ
 σπανιώτερον ἐκ πρωτογενῶν φυματίων, ὅπως ἐδόξασεν ὁ Lilliebrock, καὶ
 ὅτι ἢ ἀπορρόφησις τῆς τυροειδοῦς ὕλης, τῆς ὑπαρχούσης εἰς τὰς πλη-
 σιοχώρους φλογιστικὰς ἐστίας, καὶ ἢ ταύτην ἐπακολουθοῦσα μόλυνσις εἶ-
 ναι ἢ αἰτία τῆς ἀναπτύξεως τῶν φυματίων, τότε εἰνόητον διατι ἢ ἐκ
 τῆς ἰλαρῆς, τοῦ κοκκίτου, καὶ τῆς γρίπης πηγάζουσα βρογχίτις, ὡς καὶ
 ἢ συνήθους καταρροϊκῆς, ἢ ἐκ ψύξεως προερχομένη, ὅπως καὶ ἢ ὑμενογό-
 νος πνευμονία, ὅταν εἰς ἑπαιτίας τινὰς περιστάσεις ἢ φλεγμονὴ καταλάβῃ
 τὸν μεταξὺ τῶν πνευμονικῶν κυψελίδων συνδετικὸν ἱστόν, ὅπότε τὸ ἰνώ-
 δες ἐξιδρώμα δύναται νὰ ἐκφυλισθῆ τυροειδῶς, ἢ ἢ ὀξεῖα καταρροϊκῆ
 πνευμονία ὡς ἐκ τῆς τυροειδοῦς μεταμρφώσεως τοῦ εἰς ταύτην ἰδίου κυτ-
 ταρώδους ἐξιδρώματος, πρὸ πάσης δὲ ἄλλης ἢ χρονίᾳ καταρροϊκῆ πνευ-
 μονία, ἢ ἀπολήγουσα εἰς τυρώδη ἐκφύλισην, διὰ τὴν ἐπαναλαμβανόμεν ἐπι-
 δρῶσι τοσοῦτον ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς πνευμονικῆς φθίσεως.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν πλευρίτιδα, ἣτις ὁμολογουμένως εἶναι σχετικῶς
 πολὺ σπανιώτερά τῶν λοιπῶν πνευμονικῶν φλογιστικῶν νόσων, νομίζω,
 ἐπὶ τῆς ἐμῆς πείρας στηριζόμενος, ὅτι οὐδέποτε προδιατίθηται εἰς πνευ-
 μονικὴν φθίσην, ἐάν αὕτη ἦναι εἰλικρινῆς καὶ καθαρᾶ (laevis).

Ὅτους ἐπεσκέφθη μέχρι σήμερον ἐκ τοιαύτης πλευρίτιδος αἱ πάντες ἐξ
 ὤθησαν, καὶ οἱ πάντες ζῶσιν ἔτι, καὶ μοι εἶναι γνωστοί. Τούτων οὐδεὶς ἄχρι
 τοῦδε ἔπαυσε πνευμονικὴν φθίσην, τόσον ἄνδρες, ὅσον καὶ γυναῖκες, καὶ εἰς
 οὐδένα τὸ ἐξιδρώμα ἀπερρόφηθη ἐντελῶς πρὸ τοῦ μηνός, εἰς τινὰς δὲ ἢ
 ἀπορρόφησις ἐβράδυνε καὶ μέχρι τῆς τεσσαρακοστῆς ἡμέρας· καὶ ὅμως
 πάντες οὗτοι ὦν ἄλλους μὲν πρὸ πολλῶν ἔτων, ἄλλους δὲ πρὸ ὀλίγων
 μῆνῶν ἐπεσκέφθη, ἀνέλκων ἐντελῶς ἔκοτε, καὶ χαίρουσιν ἤδη πλήρη
 ὑγείαν. Καὶ οὐ μόνον ἐφ' ὅσων ἢ νόσος διέτρεξεν ὀξείως τὴν πορείαν αὐτῆς
 καὶ διελύθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν σχετικῶν ὀλίγων περιστάσεων εἰς αἰ
 ἢ νόσος ἐχρόνισε καὶ διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, πλεόν τῶν ἐξ μηνῶν. Δύο τοιαύ-
 τας ἀριθμῶν περιστάσεις, ἀμφοτέρως ἄξια σημειώσεως διὰ τε τὴν ἔκτασιν
 τοῦ ἐξιδρώματος, τὴν χρονιότητα τῆς νόσου, καὶ τὴν θεραπείαν, καὶ πρὸς
 ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι μολ' ὅλας τὰς συνθήκας ταύτας· δὲν συνετέλεσαν εἰς ἀ-
 νάπτυξιν πνευμονικῆς φθίσεως, ὅπως συνηθέστερον συμβαίνει ἐπὶ τῶν τοι-
 οῦτων πλευριτικῶν ἐξιδρωμάτων.

Ὁ εἰς τῶν πεσπόντων, κροσπώλης, ὃν πρὸ δέκα περίπου ἔτων ἐπεσκέ-
 φθη, πεντηκοντούτης ὡς ἐγγιστα, ἦτο κληνῆρης ἐπὶ ἐξ μῆνας φέρων πλευ-
 ριτικὸν ἐξιδρώμα καθ' ὅλον τὸν δεξιὸν θώρακα ἀπὸ κορυφῆς σχεδὸν μέχρι
 βάσεως, μετὰ δυσπνοίας ἰκανῆς, βηχὸς συχνῆς καὶ πάντη ξηρᾶς, μετὰ μι-
 κρᾶς τινος πυρετικῆς κινήσεως, καὶ ἀνευ οὐδενὸς πόνου κατὰ τὸν θώρακα·
 διετήρει δὲ, ὅτε τὸ πρῶτον τὸν ἐπεσκέφθη, μετὰ ἐξ μῆνας ἀπὸ τῆς εἰ-
 σβολῆς τῆς νόσου κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ, ἰκανῶς εἰσέτι δυνάμεις, διότι

ως φαίνεται, δὲν εἶχεν ἀπολέσει ἐντελῶς τὴν ὄρεξιν. Ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐπιση-
πτόμενος αὐτὸν συνάδελφός, μακαρίτης ἤδη, εἶχε χαρακτηρίσει τὴν νόσον
πνευμονικὴν φθίσην, καὶ ἐπὶ τῇ βίβλῳ τῆς διαγνώσεως ταύτης τῷ διώρισεν
νὰ λαμβάνη ἔλαιον τοῦ δνίκου καὶ ἀφέψημα ἰταλικοῦ λειχῆνος.

Οὕτως ἔχοντας τοῦ πύχοντος, τῷ ἐπρότεινα τὴν παρακέντησιν ἀφοῦ
πρότερον ὑπέδειξεν εἰς αὐτὸν τὸ δεινὸν τῆς ἐσσεως του· ἐπειδὴ ὁμας αἰ-
δαμῶς συγκατετίθετο πρὸς τὴν ἐγχείρισιν ταύτην καὶ ἐφάνετο οὗτος
ἀμετάπειστος, ἐπέκρινον ἀντὶ πάσης ἄλλης θεραπείας, ἔχων ὑπ' ὄψει τὴν
ἔκτασιν τοῦ ἐφιδρώματος ὑπερ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων συμπτωμάτων εἶχον
πεποιθῆσιν ὅτι δὲν ἦτο πυώδες, ὅτι προτιμωτέρα οὐκ ἦτο ἢ διὰ δραστη-
κῶν καθαρῶν διὰ καὶ ἀνέγκρισε τοιαῦτα καταπτότα ἐκ στικτοῦ κόμμου,
ἀλόης καὶ κολοκυνθίδων, ὅπως λαμβάνη ἀριθμὸν τινὰ ἡμέρων παρ' ἡμέραν
ὠρισμένον, πρὸς ἐνεργεῖαν ἰκκνῶν ἐκκενώσεων, συνάμα δὲ ζυμῶν, γάλα
ἄρθρον, καὶ μικρὰν ποσότητα οἴνου. καὶ χωρὶς νὰ ἐπιθέσω ἢ νὰ μεταχει-
ρισθῶ τι τοπικῶς.

Διὰ μόνης τῆς θεραπείας ταύτης, ἦν ὁ πάσχων τακτικῶς ἐξηκολούθη-
σεν ἐπὶ μῆνα, ἰάθη ἐντελῶς, τοῦ ἐξιδρώματος καθ' ὀλοήληριαν ἀποφρο-
φηθέντος, ὡς ἀπέδειξεν ἡ στηθοσκοπικὴ ἐξέτασις, καὶ τῶν σωματικῶν
δυνάμεων βελτιωθῆναι τέλει ἀνακτηθεῖσιν, καὶ ἔκτοτε, οὐδαμῶς ἀσθενή-
σας μέχρι σήμερον, χαίρει ἄκραν υγείαν.

Ὁ δ' ἕτερος, τριακοντούτης περίπου, γεωργός, προσῆλθε παρ' ἐμοῦ κατὰ
τὸν Ἰανουάριον ε. ε. ἤτιζτο δὲ δύσπνοια, βήχας ξηρὸν καὶ πεισματώδη
ἰδίως μετὰ τὸ φαγητόν, ἐξ ἧς ἐπήρχετο ἔμετος τῶν βρωμάτων· εἶχε δὲ
συνάμα καὶ πυρετὸν μετρίως ἐντάσσει, ἀλλ' οὐδαμῶς τοῦ στήθους πόνον.
Καίτοι δὲ πρὸ ἑξ μηνῶν καὶ οὕτω πάσχων κατὰ τὴν βιολογίαν του, διε-
τήρει ἔτι ἰκκνῶς δυνάμεις. Ἡ στηθοσκοπικὴ ἐξέτασις ἀπέδειξε πλευριτι-
κὸν ἐξιδρώμα ἐπίσης ὕλου ἰσχυρὸν τοῦ ἀριστεροῦ θώρακος.

Ὁ θεράπων ἰατρός αὐτοῦ, ὅστις τὸν ἐπισκέπτετο καθ' ἕλους τοῦς πα-
ρελθόντας ἑξ μῆνας, εἶχεν ἐπιθέσει ἐκτόρικὰ τινὰ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ κα-
τωτέρου μέρους τοῦ ἀριστεροῦ θώρακος, πλὴν τί διώρισεν ἐπισημαντικῶς, καὶ
τὶ ἐλάμβανεν ὁ ἄρρωστος οὗτος, δὲν ἠδυνήθη νὰ μάθω, διότι δὲν ἠδύνατο
ὁ πύχων νὰ μὲ φωνίσῃ τι περὶ τούτου· μόνον τελευταίως, ὡς μοι εἶπε,
τῷ διέταξε νὰ λαμβάνη ἑτάθεν ἔλαιον τοῦ δνίκου ἐκ τῶν ἐρωτήσεων
δὲ τοῦ μεγαλύτερου αὐτοῦ ἀδελφοῦ ὑποπετυρμένου πνευμονικὴν φθίσην,
ὑποθέτω ὅτι τοιαύτη τις διάγνωσις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ τῶος θεράποντος
ἰατροῦ.

Οὕτως ἔχοντας τοῦ ἀρρώστου τούτου προεβλήθη πρὸ πάσης ἄλλης
θεραπείας νὰ τῷ ἀναγράφω τὸ ἰωδοῦχον κάλιον εἰς δύοσις βαθμηθῶν ἀξού-
σας, ἐννοεῖται ἑτάθεν, ὡςτα τὰς τελευταίας δέκα ἡμέρας ἐλάμβανε τέσα-
σαρὰ γραμμάρια καθ' ἑκάστην, καὶ ἐξίωθεν ἐπάλειψιν ὄλου τοῦ ὀπισθίου

μέρους τοῦ ἀριστεροῦ θώρακος διὰ βάλματος ἰωδίου, εἰς καθ' ἑκάστην
ἡμέραν γινομένην.

Διὰ τῆς θεραπείας ταύτης, διαρκετάσης δύο περίπου μῆνας, ὅλον τὸ
ἐξιδρώμα ἀπερροφήθη, ὡς ἀπέδειχθη ἐκ τῆς στηθοσκοπικῆς ἐξέτασεως,
καὶ ἔκτοτε ἀπὸ μεσοῦντις Μαρτίου ε. ε. μέχρι σήμερον πάντα τ' ἀνωτέρω
ἐξέλιπον ἐντελῶς, καὶ ὁ πάσχων ἀνέκτησε πλήρεις τὰς σωματικὰς δυνά-
μεις· αὐτοῦ καὶ χαίρει ἤδη ἄκραν υγείαν. (ἀκολουθεῖ)

Θεραπεία τῆς ὀξίνου δυσπεψίας. — Ἐπὶ ὀξίνου δυσπεψίας
ἀναγράφεται κατὰ Bouchin ἡ ἐξῆς θεραπευτικὴ ἀγωγή, διτταθρακικὸν
νάτριον εἰς κόβιν ἀπὸ 1—2 γραμμῶν, κατὰ δὲ τὴν ὥραν τοῦ γεύμα-
τος ὕδωρ Vichy ἢ Vals· ἢ ἀντὶ τοῦ νατρίου χορηγεῖται τὸ ὀπινιτρικὸν
βισμούσιο, τὸ φωσφορικὸν ἢ ἀνθρακικὸν ἀσβεστῖον μόνον ἢ ἀγαμίζ. Συγυ-
παρχούσης καὶ χλωρώσεως μετὰ τῆς ὀξίνου δυσπεψίας σὺν τοῖς ἀλκαλίοις
δίδονται καὶ τὰ σιδηροῦχα ὑάτα, ὡς τὰ τοῦ Spa, Bussang, Forges·
συμπαρομαρτουάντων δὲ ἰσχυρῶν ἐκκριμάτων ἐνδείκνυται κυρίως ἢ διὰ γά-
λακτος καὶ ὄλων διαίτα. Τέλος καθ' ἑς περιπτώσεις τὰ ἐν τῷ στομάχῳ
ἀναπτυσσόμενα δόξα ἀφείλονται εἰς ζύμωσιν ἐν τῷ στομάχῳ συμβαίνου-
σαν κατὰ τὸν Bouchard ἀντὶ τῆς διὰ τῶν ἀλκαλίων θεραπείας ὡφελῆ
ἢ διὰ τῶν ὀξέων διὰ ὑδροχλωρικοῦ καὶ νιτρικοῦ δόξας.

Θεραπεία τοῦ σφυρικοῦ ἐκθύματος. — Ἐπὶ ἐπιπολαίου συ-
φιλικοῦ ἐκθύματος ὁ Chambard συμβουλεύει τὴν χρῆσιν τοῦ ἐμπλάστ-
ρου τοῦ VIGO ὡς ἐπιπλάσμα, ἔσω δὲ τὴν συνήθη δι' ὑδραργύρου θερα-
πείαν. Ἐπὶ δὲ τοῦ κατὰ βάθος σφυρικοῦ ἐκθύματος τὴν χρῆσιν μικτῆς
θεραπείας διὰ τοῦ σερπίου τοῦ Gilbert ἢ κάλλιον δι' ἐνέριψος δι' ὑδραρ-
γυρικής ἀλοιρῆς καὶ τοῦ ἰωδιούχου καλλίου. Αἱ ἐσχάραι ἀποπέπτουσι διὰ
περικαλύψεως τῶν μερῶν διὰ caoutchouc, διὰ λουτρῶν ἐπανειλημμένων,
διὰ καταπασμάτων ἢ δι' ἀτμολούτρων· ἐπὶ δὲ τῶν ἀπογυμνωθεισῶν
ἐξελιώσεων ἐπιτίθενται ταινίαι ἐμπλάστρου VIGO ἀννεομένου ἀπαξ
ἐντὸς 24 ἢ 48 ὥρων ἀφοῦ προηγηθῇ χλιαρὸν λούτρον. Μὴ προβαίνουσι
τῆς ἐπουλώσεως τῶν ἐλκῶν μετὰ τὴν προσημειωθεῖσιν ἐπίθεσιν διαβρέ-
χονται κατὰ διὰ βάλματος ἰωδίου ἢ διὰ διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου
εἰς ἀνκλογίαν 1 πρὸς 100, ἢ ἐπιπέσσονται διὰ κόψεως ἰωδιοφορμίου.
Γ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SROP D'HYPO-PHO-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον εν Γόρμη υπό του χημικού

JAMES FELLOWS.

Ἡ περι οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

τὰ κυριώτερα τοῦ ζωϊκοῦ ὄργανισμοῦ συστατικὰ, Κάλιον καὶ Τίτανον. Ἐξοξωμένους ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Φοσφάκ, Κινίνην καὶ Στρυχνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν ὀσμωδὸς συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διακρίνει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοιοπαθῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γαστρὴν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοικῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτίμησιν ὑπόληψεν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νόσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποιήλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανερχοῦνται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ἂς περιπτώσεις ἐνδαίνονται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τάνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτα εἶναι τὰ μάλιστ' ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ἄρεσιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιαλὴ περιέχει 8 οὔγκιας, ἧτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆς κ. Κ. Ὀλυμπίω. Πῶσα περὶ τοῦτου ἀγγελία ἄρισται μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

COMPAGNIE DES VASELINES FRANÇAISES.

Ἐμβλημα Πητρελαιῖνη (Pétrolino).

Ἀδελφῶν LANCELOT καὶ Σας.

Χημικοῦ, φαρμακοποιοῦ, διδάκτορος ἰατρικῆς τῆς ἐν Παρισίοις ἰατρικῆς Σχολῆς.

Δίπλωμα τιμητικὸν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἔργων 1885.

Παρίσι, 15 Rue de l'Échiquier. — Ἐργοστάσιον ἐν Aubevilliers (Seine).

Λονδίνον, 103. London Wall.

Τῆς Πητρελαιῖνης χρήσεως γίνεται εἰς τὰ φαρμακευτικὰ σκευάσματα.

Ἡ Πητρελαιῖνη, ἢ Γαλλικὴ Βασελίνη, ἧς χρῆσις γίνεται ἐν ἅπασιν τοῖς νοσοκομείοις τῶν Παρισίων, εἶναι οὐδετέρω, ἀχρὸς ἢ μωρὰ τὴν γαστρὴν,

διὰ τῶν χαρακτήρων δὲ τούτων γνωρίζεται ἀπὸ πάσης παραποιήσεως ἢ νοθείας. Μεγάλῃ γίνεται αὐτῆς χρῆσις εἰς τὴν ἰατρικὴν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν κακῆς φύσεως πληγῶν, θεραπεύει δὲ ταχέως Ἐγκαίματα, Ραγάδας τῶν μαστῶν Ρωγμὰς, Ἐδλλογίαν, Ἐρυσίπελας, Πιτυρίασιν, Ἐκλάμα καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐν γένει νόσον τοῦ δέρματος. Μεγάλῃς χρησιμότητος εἶναι καὶ εἰς τὴν μυροποιαν. Οὐδέποτε ταγγίζει. Ζητητέα ἡ ὑπογραφή LANCELOT et Cie.

Ἐν Ἀνατολῇ εὑρίθται ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ ἀποθήκῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει Grand'Rue de Galata 35.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

Ἡ συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιαν.

Διαλαμβάνουσα

Περίληψιν ἁπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνηχεῖν τὰ δηλητήρια. Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακοποιαν κτηνιατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ΥΠΟ DORVAULD.

Ἐξοδος 10η ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῇ κειμένῳ. Ἐνὴν ὀνοματολογία.

Εὑρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλικοῦ.

ἈΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαλλικὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ δδ. Πενήκοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY Karakouy Deirimeu Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσει εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κτανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπ' ἀγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσίδη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσματικόν. Εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Γαλλικοῦ.

Rákóczy

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ VON BUDE

ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ
ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ LOSER

τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας
θεϊκὸν μαγνήσιον, γάτριον καὶ ἰθιον.

Τὸ αὐτοφύεον πικρὸν ὕδωρ Rákóczy εἶναι ἐκ τῶν πλουσιωτέρων εἰς στερεὰ συστατικά ὑδάτων, ἅτε δὴ περιέχον ἐν 10000 μέρ. κῆτος 571 μέρη στερεῶν συστατικῶν καὶ προτιμᾶται εἰς

διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἄφρονον

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ Rákóczy θεωροῦμεν ὡς ἀπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρωτεύον προτιμᾶται καθ' ἂς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων διὸ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Βουδαπέστ ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισίοις ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Fauvel ἐν Παρισίοις, Charles-Ticheborn ἐν Λονδίῳ, Γριανταφυλλίδου καὶ Mordtmann ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ζουραν ἐν Ἀδριανουπόλει, Salein pachá ἐν Καίρῳ, Schiuss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Z.issol καὶ Rokitansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μονάχῳ, Vohl ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντὸς φιαλῶν προσφάτως ἐκαστοτε πληρουμένων παρ' ἑκατον τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ φαρμακευπορείαις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Α. Γεωργιανῶ. — *Στοιχεῖα ἰστροδικαστικῆς.* Τόμ. Α'. Ἀθήναι 1885. Τιμὴ τοῦ ἔλου συγγράμματος Δρ. 32 πληρωτέα ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. — Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τῆς πιστῆρι.

Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτιῶν τῆς φθίσεως τῶν πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἰω. Κανέλλη, ἰατροῦ. Εὑρίσκεται παρὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐμπόρου κ. Ἰω. Κανέλλη ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 111 τιμωμένη δραχ. 1.

CH. FÉRE. — *Traité élémentaire d'Anatomie médicale du Système nerveux.* — Paris. 1886. I. V. in 8. avec 213 fig. dans le texte. — Aux bureaux du progrès médical. Rue des Carmes 14. Prix. 10 fr.

H. OURNEVILLE. — *L'Année médicale.* (Huitième année) 1885. — Paris 1886. Chez Plon. Rue Garancière. N°. 8. et 10. — Prix. 4 fr.